

Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Raciborzu

KARTA PRZEDMIOTU

1. Nazwa przedmiotu:	Metoda projektów w przedszkolu i edukacji wczesnoszkolnej				
2. Kod przedmiotu:	M2-17.1				
3. Okres ważności karty:	od roku akademickiego 2019/2020				
4. Forma kształcenia:	jednolite studia magisterskie				
5. Forma studiów:	studia stacjonarne				
6. Kierunek studiów:	Pedagogika przedszkolna i wczesnoszkolna				
7. Profil studiów:	praktyczny				
8. Specjalność:	-----				
9. Semestr:	VIII				
10. Jedn. prowadz. przedmiot:	Instytut Studiów Edukacyjnych				
11. Prowadzący przedmiot:	Dr Gabriela Kryk				
12. Grupa przedmiotów:	przygotowanie do zintegrowanej edukacji elementarnej				
13. Status przedmiotu:	obowiązkowy do wyboru				
14. Język prowadzenia zajęć:	polski				
15. Przedmioty wprowadzające oraz wymagania wstępne:					
Znajomość dydaktyki ogólnej (podstawowe pojęcia dydaktyczne, teoria kształcenia wielostronnego, metody kształcenia, formy organizacyjne kształcenia, formy organizacyjne pracy uczniów, zasady kształcenia, środki dydaktyczne, proces samokształcenia, problemy dydaktyki kształcenia ogólnego), znajomość teoretycznych podstaw kształcenia wczesnoszkolnego, wiedza z zakresu psychologii ogólnej oraz technik uczenia się.					
16. Cel przedmiotu:					
Realizacja programu zmierza do wyposażenia studentów w elementarną wiedzę stanowiącą podstawę praktycznych działań dydaktyczno-wychowawczych w zakresie pracy metodą projektów, kierowania pracą dzieci na rzecz własnego rozwoju, stymulowania ich aktywności samokształceniowej. Zrozumienie procesu uczenia się i wdrażanie uczniów do samokształcenia poprzez odpowiedni dobór metod, form pracy i środków dydaktycznych to zadania priorytetowe dla współczesnej szkoły, a zatem i przyszłych pedagogów.					
17. Efekty kształcenia:					
Ozn.	Opis efektu kształcenia	Metoda realizacji efektu kształcenia	Metoda sprawdzenia efektu kształcenia	Forma prowadzenia zajęć	Odniesienie do efektów dla specjalności/ kierunku studiów
W	Student ma wiedzę w zakresie: pedagogiki, psychologii, filozofii i aksjologii wspomagając rozumienie procesów rozwoju, socjalizacji, wychowania i nauczania - uczenia się, podejmowania aktywności samokształceniowej, działań na rzecz własnego rozwoju; różnych dziedzin zapewniając konstruktywne wchodzenie w dialog z dziećmi oraz budzenie zainteresowań różnymi obszarami wiedzy; dydaktyki ogólnej i przedmiotowej, filozofii człowieka, filozofii wychowania i aksjologii pedagogicznej oraz potrafi	Wykład konwersatoryjny, rozmowa, dyskusja, burza mózgów.	Kolokwium, wypowiedzi ustne w powiązaniu z analizowaną literaturą.	w/war.	K_W01 K_W02 K_W03 K_W04 K_W05 K_W06 K_W11 K_W15 K_W17 K_W21

	ją odnieść do osobowego, integralnego rozwoju ucznia; klasycznych i współczesnych teorii rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania (kształcenia) oraz ich wartości - potrafi je krytycznie oceniać i twórczo z nich korzystać; współczesnych badań nad dzieciństwem; zróżnicowanych możliwości dzieci i roli nauczyciela/wychowawcy w modelowaniu postaw i zachowań dzieci/uczniów; różnych typów i funkcji oceniani, ważnych dla podejmowania aktywności na rzecz własnego rozwoju.				
U	Student: potrafi personalizować proces kształcenia i wychowania w zależności od zdiagnozowanych zróżnicowanych potrzeb i możliwości dzieci; posiada umiejętności w zakresie: rozpoznawania potrzeb, możliwości, uzdolnień każdego dziecka/ucznia, a także planowania, realizacji i oceny spersonalizowanych programów kształcenia i wychowania; wykorzystuje w codziennej praktyce edukacyjnej różnorodne sposoby organizowania środowiska nauczania-uczenia się, uwzględniając specyficzne potrzeby i możliwości grupy, jak i poszczególnych dzieci/uczniów; skutecznie wykorzystuje technologie informacyjno-komunikacyjne w pracy dydaktycznej; identyfikuje i rozbudza zainteresowania dzieci/uczniów oraz dostosowuje sposoby i treści kształcenia do tych zasobów; rozwija kompetencje kluczowe dzieci; tworzy sytuacje wychowawczo-dydaktyczne motywujące dzieci do nauki i pracy nad sobą; wykorzystuje proces oceniania i udzielania informacji zwrotnych do stymulowania dzieci w ich pracy nad własnym rozwojem; racjonalnie, zgodnie z zasadami techniki pracy umysłowej gospodaruje czasem zajęć, odpowiedzialnie i celowo organizuje pracę pozaszkolną/pozaprzedszkolną ucznia/dziecka z poszanowaniem jego prawa do odpoczynku; skutecznie wykorzystuje w pracy z dzieckiem/ucniem informacje uzyskane na jego temat od specjalistów i rodziców; inspirowuje i	Rozmowa, dyskusja, burza mózgów, metody ćwiczebne.	Praca w grupie zadaniowej, wypowiedzi ustne w powiązaniu z analizowaną literaturą, planowanie scenariuszy zajęć, aktywność podczas zajęć.	war.	K_U01 K_U03 K_U04 K_U06 K_U07 K_U08 K_U10 K_U11 K_U13 K_U14 K_U19

	angażuje dzieci/uczniów do kształcenia się, kreatywności i rozwoju myślenia komputacyjnego;				
K	Student: kieruje się w działaniach dydaktyczno-wychowawczych dobrem każdego dziecka oraz poczuciem odpowiedzialności za jego postępy dydaktyczne; ma kompetencje niezbędne do systematycznego doskonalenia jakości własnej pracy i skutecznego korzystania z technologii informacyjno-komunikacyjnych; charakteryzuje się wrażliwością etyczną, empatią, otwartością, refleksyjnością oraz postawą prospołeczną i poczuciem odpowiedzialności za własny rozwój zawodowy, integralny rozwój uczniów i podejmowane działania pedagogiczne; jest przygotowany do efektywnego realizowania wyzwań zawodowych; posługuje się normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się przede wszystkim szacunkiem dla godności każdego człowieka; analizuje i ocenia prawidłowość oraz poziom skuteczności własnych działań dydaktycznych, wychowawczych, opiekuńczych i ustala obszary wymagające modyfikacji, ciągłego doskonalenia swojej pracy (tzw. refleksyjny praktyk); projektuje i wdraża działania innowacyjne.	Rozmowa, dyskusja, metody ćwiczebne.	Obserwacja postawy studenta, podejmowanych przez niego działań podczas zajęć.	w/war.	K_K01 K_K02 K_K04 K_K05 K_K06 K_K10 K_K17 K_K18
18. Formy i wymiar zajęć: w, ćw., war., pz, s		W 15, war 30			
19. Treści kształcenia:					
1. Charakterystyka ogólna przedmiotu: omówienie celów i programu, przebiegu, form przygotowania do zajęć, warunków zaliczenia, przedstawienie literatury. 2. Dostosowanie metod kształcenia do indywidualnych preferencji poznawczych uczniów. Optymalizacja procesu kształcenia - tworzenie środowiska edukacyjnego sprzyjającego procesowi uczenia się. Praca metodą projektów - cechy, rodzaje projektów i fazy projektu. 3. Metoda projektów – czynnikiem stymulującym propedeutyczne samokształcenie młodszych. Metoda projektów a organizowanie sytuacji dydaktycznych z uwzględnieniem preferencji sensorycznych i profilu inteligencji uczniów, nauki z wykorzystaniem całego mózgu. 4. Udział środowiska rodzinnego w pracy metodą projektów, w podejmowaniu aktywności samokształceniowej. 5. Metoda projektów a wykorzystywanie w pracy dydaktyczno-wychowawczej wszystkich form organizacji pracy uczniów. Istota pracy w grupach. Uczenie się we współpracy – ćwiczenia służące rozwijaniu pracy zespołowej. 6. Udział środowiska rodzinnego w pracy metodą projektów. 7. Kolokwium zaliczeniowe. Omówienie wyników – ocena osiągniętych efektów kształcenia. Podsumowanie pracy. Ewaluacja. Zaliczenie przedmiotu.					
20. Egzamin:		tak, nie			
21. Literatura podstawowa:					
1. Dryden G., Vos J., (2000) Rewolucja w uczeniu, Poznań, Wydawnictwo Moderski i S-ka.					

2. Gołębiak B. D., (red.) (2002) Uczenie metodą projektów, Warszawa, WSiP.
3. Fisher R., (1999) Uczymy, jak się uczyć, Warszawa, WSiP.
4. Helm J. H., Katz L. G., (2003) Mali badacze. Metoda projektu w edukacji elementarnej, Warszawa, Wydawnictwa CODN.
5. Kryk G., (2016) Metoda projektów – istota i praktyczne wskazania do realizacji w edukacji wczesnoszkolnej [w:] Gabriela Kryk, Kornelia Solich, Iwona Konopnicka., Idea współbycia i współdziałania w edukacji dzieci i młodzieży. Teoria i praktyka (red.) Racibórz Wyd. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa.
6. Kryk G., (2016) Młodzi uczniowie wobec pracy na rzecz własnego rozwoju [w:] Gabriela Kapica, Iwona Konopnicka, Gabriela Kryk, Kornelia Solich (red.) Dzieciństwo czyni człowieka: wybrane zagadnienia edukacji elementarnej, Racibórz, Wyd. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa.
7. Kryk G., (2016) Rodzina w edukacji młodszych uczniów [w:] A. Kamińska, P. Oleśniewicz, (red.) Edukacja Jutra. Kształcenie i pozaedukacyjna aktywność człowieka od dzieciństwa do dorosłości, Sosnowiec, Oficyna Wydawnicza „Humanitas”.
8. Kryk G., (2013), Nauczyciele wobec samokształcenia młodszych uczniów [w:] G. Kryk, J. Gabzdyl, R. Stefańska – Klar (red.) Wybrane konteksty edukacji dzieci i młodzieży, Racibórz, Wyd. PWSZ.
9. Kryk G., (2012), *Badanie w działaniu na etapie edukacji wczesnoszkolnej* [w] G. Kryk, M. Szepelawy (red.) Edukacyjne dylematy dzieciństwa, Racibórz: Wyd. PWSZ.
10. Kryk G., (2010) Notowanie – ważna, lecz zaniedbana w edukacji wczesnoszkolnej umiejętność [w:] E. Ogrodzka – Mazur, U. Szusić, M. Zalewska – Bujak, (red.) Edukacja małego dziecka. Wychowanie i kształcenie w praktyce, t. 2, Cieszyn-Kraków 2010, Oficyna Wydawnicza „Impuls”.
11. Kryk G., (2011), Edukacja zorientowana na rozwijanie kompetencji samokształceniowych młodszych uczniów [w] J. Nowik, (red.) W kręgu edukacji wczesnoszkolnej, Racibórz – Opole 2011, Wydawnictwo NOWIK Sp.j,
12. Kryk G., (2009), Samokształcenie w edukacji wczesnoszkolnej. Racibórz: Wyd. PWSZ.
13. Kryk G., (2008), Sytuacje dydaktyczne z uwzględnieniem profili inteligencji przykładem rozwijania aktywności samokształceniowej młodszych uczniów [w:] „Trendy- uczenie się w XXI wieku”, nr 5/2008 (Internetowe czasopismo edukacyjne CODN <http://trendy.codn.edu.pl/>)
14. Kryk G., (2007), Motywacja w samokształceniu uczniów, „Życie Szkoły”, nr 9.
15. Kryk G., (2007) Szkolne środowisko edukacyjne w procesie uczenia się młodszych uczniów [w:] I. Gembalczuk, (red.) Pedagogika i jej pogranicza, Racibórz, Wyd. PWSZ.
16. Kryk G., (2006) Rozwijanie kompetencji samokształceniowych metodą projektów w edukacji wczesnoszkolnej, „Dyrektor Szkoły”, nr 7.
17. Kryk G., (2006), Samokształcenie młodszych uczniów, [w:] G. Kapica, (red.) Współczesne konteksty dzieciństwa, Racibórz, Wyd. Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej.
18. Kujawiński J., (2000), Wdrażanie uczniów do samokształcenia indywidualnego i nieindywidualnego, Poznań, Wydawnictwo Naukowe UAM.
19. Smith A., (1997) Przyspieszone uczenie się w klasie, Katowice, WOM

22. Literatura uzupełniająca:

1. Fisher R., (1999) Uczymy, jak myśleć, Warszawa, WSiP.
2. Delors J., (red.) (1998) Edukacja. Jest w niej ukryty skarb, Warszawa, Stowarzyszenie Oświatowców Polskich.

23. Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów kształcenia:

Lp.	Forma zajęć	Liczba godzin kontaktowych / pracy studenta
1	Wykład	15/5
2	Ćwiczenia	
3	Warsztaty	30/ 20
4	Praktyka zawodowa	
5	Seminarium	
6	Inne:	
	Suma godzin	45/25
24. Suma wszystkich godzin: 70		25. Liczba punktów ECTS: 3
26. Liczba punktów ECTS uzyskanych na zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela	1,9	27. Liczba punktów ECTS uzyskanych w wyniku samodzielnej pracy studenta:
		1,1

akademickiego:			
Efekt kształcenia	Ocena	Opis wymagań	
W	bdb	Student ma szeroką wiedzę w zakresie: pedagogiki, psychologii, filozofii i aksjologii wspomagającą rozumienie procesów rozwoju, socjalizacji, wychowania i nauczania - uczenia się, podejmowania aktywności samokształceniowej, działań na rzecz własnego rozwoju; różnych dziedzin zapewniającą konstruktywne wchodzenie w dialog z dziećmi oraz budzenie zainteresowań różnymi obszarami wiedzy; dydaktyki ogólnej i przedmiotowej, filozofii człowieka, filozofii wychowania i aksjologii pedagogicznej oraz potrafi ją odnieść do osobowego, integralnego rozwoju ucznia; klasycznych i współczesnych teorii rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania (kształcenia) oraz ich wartości - potrafi je krytycznie oceniać i twórczo z nich korzystać; współczesnych badań nad dzieciństwem i różnicowanych możliwości dzieci i roli nauczyciela/wychowawcy w modelowaniu postaw i zachowań dzieci/uczniów; różnych typów i funkcji oceniani, ważnych dla podejmowania aktywności na rzecz własnego rozwoju.	
	db+	Student ma bardzo dobrą wiedzę w zakresie: pedagogiki, psychologii, filozofii i aksjologii wspomagającą rozumienie procesów rozwoju, socjalizacji, wychowania i nauczania - uczenia się, podejmowania aktywności samokształceniowej, działań na rzecz własnego rozwoju; różnych dziedzin zapewniającą konstruktywne wchodzenie w dialog z dziećmi oraz budzenie zainteresowań różnymi obszarami wiedzy; dydaktyki ogólnej i przedmiotowej, filozofii człowieka, filozofii wychowania i aksjologii pedagogicznej oraz potrafi ją odnieść do osobowego, integralnego rozwoju ucznia; klasycznych i współczesnych teorii rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania (kształcenia) oraz ich wartości - potrafi je krytycznie oceniać i twórczo z nich korzystać; współczesnych badań nad dzieciństwem i różnicowanych możliwości dzieci i roli nauczyciela/wychowawcy w modelowaniu postaw i zachowań dzieci/uczniów; różnych typów i funkcji oceniani, ważnych dla podejmowania aktywności na rzecz własnego rozwoju.	
	db	Student ma dobrą wiedzę w zakresie: pedagogiki, psychologii, filozofii i aksjologii wspomagającą rozumienie procesów rozwoju, socjalizacji, wychowania i nauczania - uczenia się, podejmowania aktywności samokształceniowej, działań na rzecz własnego rozwoju; różnych dziedzin zapewniającą konstruktywne wchodzenie w dialog z dziećmi oraz budzenie zainteresowań różnymi obszarami wiedzy; dydaktyki ogólnej i przedmiotowej, filozofii człowieka, filozofii wychowania i aksjologii pedagogicznej oraz potrafi ją odnieść do osobowego, integralnego rozwoju ucznia; klasycznych i współczesnych teorii rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania (kształcenia) oraz ich wartości - potrafi je krytycznie oceniać i twórczo z nich korzystać; współczesnych badań nad dzieciństwem i różnicowanych możliwości dzieci i roli nauczyciela/wychowawcy w modelowaniu postaw i zachowań dzieci/uczniów; różnych typów i funkcji oceniani, ważnych dla podejmowania aktywności na rzecz własnego rozwoju.	
	dst+	Student ma porawną wiedzę w zakresie: pedagogiki, psychologii, filozofii i aksjologii wspomagającą rozumienie procesów rozwoju, socjalizacji, wychowania i nauczania - uczenia się, podejmowania aktywności samokształceniowej, działań na rzecz własnego rozwoju; różnych dziedzin zapewniającą konstruktywne wchodzenie w dialog z dziećmi oraz budzenie zainteresowań różnymi obszarami wiedzy; dydaktyki ogólnej i przedmiotowej, filozofii człowieka, filozofii wychowania i aksjologii pedagogicznej oraz potrafi ją odnieść do osobowego, integralnego rozwoju ucznia; klasycznych i współczesnych teorii rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania (kształcenia) oraz ich wartości - potrafi je poprawnie oceniać i z nich korzystać; współczesnych badań nad dzieciństwem i różnicowanych możliwości dzieci i roli nauczyciela/wychowawcy w modelowaniu postaw i zachowań dzieci/uczniów; różnych typów i funkcji oceniani, ważnych dla podejmowania aktywności na rzecz własnego rozwoju.	

	dst	<u>Student ma w miarę poprawną wiedzę w zakresie:</u> pedagogiki, psychologii, filozofii i aksjologii wspomagającą rozumienie procesów rozwoju, socjalizacji, wychowania i nauczania - uczenia się, podejmowania aktywności samokształceniowej, działań na rzecz własnego rozwoju; różnych dziedzin zapewniającą konstruktywne wchodzenie w dialog z dziećmi oraz budzenie zainteresowań różnymi obszarami wiedzy; dydaktyki ogólnej i przedmiotowej, filozofii człowieka, filozofii wychowania i aksjologii pedagogicznej oraz potrafi ją odnieść do osobowego, integralnego rozwoju ucznia; klasycznych i współczesnych teorii rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania (kształcenia) oraz ich wartości – stara się je oceniać i z nich korzystać; współczesnych badań nad dzieciństwem i zróżnicowanych możliwości dzieci i roli nauczyciela/wychowawcy w modelowaniu postaw i zachowań dzieci/uczniów; różnych typów i funkcji oceniania, ważnych dla podejmowania aktywności na rzecz własnego rozwoju.
	ndst	Student nie ma wiedzy w zakresie: pedagogiki, psychologii, filozofii i aksjologii wspomagającą rozumienie procesów rozwoju, socjalizacji, wychowania i nauczania - uczenia się, podejmowania aktywności samokształceniowej, działań na rzecz własnego rozwoju; różnych dziedzin zapewniającą konstruktywne wchodzenie w dialog z dziećmi oraz budzenie zainteresowań różnymi obszarami wiedzy; dydaktyki ogólnej i przedmiotowej, filozofii człowieka, filozofii wychowania i aksjologii pedagogicznej oraz potrafi ją odnieść do osobowego, integralnego rozwoju ucznia; klasycznych i współczesnych teorii rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania (kształcenia) oraz ich wartości – nie potrafi ich oceniać i z nich korzystać; współczesnych badań nad dzieciństwem i zróżnicowanych możliwości dzieci i roli nauczyciela/wychowawcy w modelowaniu postaw i zachowań dzieci/uczniów; różnych typów i funkcji oceniania, ważnych dla podejmowania aktywności na rzecz własnego rozwoju.
U	bdb	<u>Student wzorowo:</u> potrafi personalizować proces kształcenia i wychowania w zależności od zdiagnozowanych zróżnicowanych potrzeb i możliwości dzieci; wykazuje umiejętności w zakresie: rozpoznawania potrzeb, możliwości, uzdolnień każdego dziecka/ucznia, a także planowania, realizacji i oceny spersonalizowanych programów kształcenia i wychowania; wykorzystuje w codziennej praktyce edukacyjnej różnorodne sposoby organizowania środowiska nauczania-uczenia się, uwzględniając specyficzne potrzeby i możliwości grupy, jak i poszczególnych dzieci/uczniów; skutecznie wykorzystuje technologie informacyjno-komunikacyjne w pracy dydaktycznej; identyfikuje i rozbudza zainteresowania dzieci/uczniów oraz dostosowuje sposoby i treści kształcenia do tych zasobów; rozwija kompetencje kluczowe dzieci; tworzy sytuacje wychowawczo-dydaktyczne motywujące dzieci do nauki i pracy nad sobą;; wykorzystuje proces oceniania i udzielania informacji zwrotnych do stymulowania dzieci w ich pracy nad własnym rozwojem; racjonalnie, zgodnie z zasadami techniki pracy umysłowej gospodaruje czasem zajęć, odpowiedzialnie i celowo organizuje pracę pozaszkolną/pozaprzedszkolną ucznia/dziecka z poszanowaniem jego prawa do odpoczynku; wykorzystuje w pracy z dzieckiem/ucniem informacje uzyskane na jego temat od specjalistów i rodziców; inspirowuje i angażuje dzieci/uczniów do kształcenia się, kreatywności i rozwoju myślenia komputacyjnego.
	db+	<u>Student bardzo dobrze:</u> potrafi personalizować proces kształcenia i wychowania w zależności od zdiagnozowanych zróżnicowanych potrzeb i możliwości dzieci; wykazuje umiejętności w zakresie: rozpoznawania potrzeb, możliwości, uzdolnień każdego dziecka/ucznia, a także planowania, realizacji i oceny spersonalizowanych programów kształcenia i wychowania; wykorzystuje w codziennej praktyce edukacyjnej różnorodne sposoby organizowania środowiska nauczania-uczenia się, uwzględniając specyficzne potrzeby i możliwości grupy, jak i poszczególnych dzieci/uczniów; skutecznie wykorzystuje technologie informacyjno-komunikacyjne w pracy dydaktycznej; identyfikuje i rozbudza zainteresowania dzieci/uczniów oraz dostosowuje sposoby i treści kształcenia do tych zasobów; rozwija kompetencje kluczowe dzieci; tworzy sytuacje wychowawczo-dydaktyczne motywujące dzieci do nauki i pracy nad sobą;; wykorzystuje

		proces oceniania i udzielania informacji zwrotnych do stymulowania dzieci w ich pracy nad własnym rozwojem; racjonalnie, zgodnie z zasadami techniki pracy umysłowej gospodaruje czasem zajęć, odpowiedzialnie i celowo organizuje pracę pozaszkolną/pozaprzedszkolną ucznia/dziecka z poszanowaniem jego prawa do odpoczynku; wykorzystuje w pracy z dzieckiem/ucniem informacje uzyskane na jego temat od specjalistów i rodziców; inspirowuje i angażuje dzieci/ucniów do kształcenia się, kreatywności i rozwoju myślenia komputacyjnego.
	db	Student <u>dobrze</u>: potrafi personalizować proces kształcenia i wychowania w zależności od zdiagnozowanych zróżnicowanych potrzeb i możliwości dzieci; wykazuje umiejętności w zakresie: rozpoznawania potrzeb, możliwości, uzdolnień każdego dziecka/ucnia, a także planowania, realizacji i oceny spersonalizowanych programów kształcenia i wychowania; wykorzystuje w codziennej praktyce edukacyjnej różnorodne sposoby organizowania środowiska nauczania-uczenia się, uwzględniając specyficzne potrzeby i możliwości grupy, jak i poszczególnych dzieci/ucniów; skutecznie wykorzystuje technologie informacyjno-komunikacyjne w pracy dydaktycznej; identyfikuje i rozbudza zainteresowania dzieci/ucniów oraz dostosowuje sposoby i treści kształcenia do tych zasobów; rozwija kompetencje kluczowe dzieci; tworzy sytuacje wychowawczo-dydaktyczne motywujące dzieci do nauki i pracy nad sobą;; wykorzystuje proces oceniania i udzielania informacji zwrotnych do stymulowania dzieci w ich pracy nad własnym rozwojem; racjonalnie, zgodnie z zasadami techniki pracy umysłowej gospodaruje czasem zajęć, odpowiedzialnie i celowo organizuje pracę pozaszkolną/pozaprzedszkolną ucznia/dziecka z poszanowaniem jego prawa do odpoczynku; wykorzystuje w pracy z dzieckiem/ucniem informacje uzyskane na jego temat od specjalistów i rodziców; inspirowuje i angażuje dzieci/ucniów do kształcenia się, kreatywności i rozwoju myślenia komputacyjnego.
	dst+	Student <u>porównie</u>: potrafi personalizować proces kształcenia i wychowania w zależności od zdiagnozowanych zróżnicowanych potrzeb i możliwości dzieci; wykazuje umiejętności w zakresie: rozpoznawania potrzeb, możliwości, uzdolnień każdego dziecka/ucnia, a także planowania, realizacji i oceny spersonalizowanych programów kształcenia i wychowania; wykorzystuje w codziennej praktyce edukacyjnej różnorodne sposoby organizowania środowiska nauczania-uczenia się, uwzględniając specyficzne potrzeby i możliwości grupy, jak i poszczególnych dzieci/ucniów; skutecznie wykorzystuje technologie informacyjno-komunikacyjne w pracy dydaktycznej; identyfikuje i rozbudza zainteresowania dzieci/ucniów oraz dostosowuje sposoby i treści kształcenia do tych zasobów; rozwija kompetencje kluczowe dzieci; tworzy sytuacje wychowawczo-dydaktyczne motywujące dzieci do nauki i pracy nad sobą;; wykorzystuje proces oceniania i udzielania informacji zwrotnych do stymulowania dzieci w ich pracy nad własnym rozwojem; racjonalnie, zgodnie z zasadami techniki pracy umysłowej gospodaruje czasem zajęć, odpowiedzialnie i celowo organizuje pracę pozaszkolną/pozaprzedszkolną ucznia/dziecka z poszanowaniem jego prawa do odpoczynku; wykorzystuje w pracy z dzieckiem/ucniem informacje uzyskane na jego temat od specjalistów i rodziców; inspirowuje i angażuje dzieci/ucniów do kształcenia się, kreatywności i rozwoju myślenia komputacyjnego.
	dst	Student <u>w miarę porównie</u>: potrafi personalizować proces kształcenia i wychowania w zależności od zdiagnozowanych zróżnicowanych potrzeb i możliwości dzieci; wykazuje umiejętności w zakresie: rozpoznawania potrzeb, możliwości, uzdolnień każdego dziecka/ucnia, a także planowania, realizacji i oceny spersonalizowanych programów kształcenia i wychowania; wykorzystuje w codziennej praktyce edukacyjnej różnorodne sposoby organizowania środowiska nauczania-uczenia się, uwzględniając specyficzne potrzeby i możliwości grupy, jak i poszczególnych dzieci/ucniów; skutecznie wykorzystuje technologie informacyjno-komunikacyjne w pracy dydaktycznej; identyfikuje i rozbudza zainteresowania dzieci/ucniów oraz dostosowuje sposoby i treści kształcenia do tych zasobów; rozwija kompetencje kluczowe dzieci; tworzy sytuacje wychowawczo-dydaktyczne motywujące dzieci do nauki i pracy nad sobą;; wykorzystuje

		proces oceniania i udzielania informacji zwrotnych do stymulowania dzieci w ich pracy nad własnym rozwojem; racjonalnie, zgodnie z zasadami techniki pracy umysłowej gospodaruje czasem zajęć, odpowiedzialnie i celowo organizuje pracę pozaszkolną/pozaprzedszkolną ucznia/dziecka z poszanowaniem jego prawa do odpoczynku; stara się wykorzystywać w pracy z dzieckiem/ucznem informacje uzyskane na jego temat od specjalistów i rodziców; stara się angażować dzieci/uczniów do kształcenia się, kreatywności i rozwoju myślenia komputacyjnego.
	ndst	Student : nie potrafi personalizować proces kształcenia i wychowania w zależności od zdiagnozowanych zróżnicowanych potrzeb i możliwości dzieci; nie wykazuje umiejętności w zakresie: rozpoznawania potrzeb, możliwości, uzdolnień każdego dziecka/ucznia, a także planowania, realizacji i oceny spersonalizowanych programów kształcenia i wychowania; nie wykorzystuje w codziennej praktyce edukacyjnej różnorodne sposoby organizowania środowiska nauczania-uczenia się, uwzględniając specyficzne potrzeby i możliwości grupy, jak i poszczególnych dzieci/uczniów; nie wykorzystuje technologie informacyjno-komunikacyjne w pracy dydaktycznej; nie identyfikuje i rozbudza zainteresowania dzieci/uczniów oraz nie dostosowuje sposoby i treści kształcenia do tych zasobów; rozwija kompetencje kluczowe dzieci;nie tworzy sytuacje wychowawczo-dydaktyczne motywujące dzieci do nauki i pracy nad sobą, nie wykorzystuje procesu oceniania i udzielania informacji zwrotnych do stymulowania dzieci w ich pracy nad własnym rozwojem; nie gospodaruje czasem zajęć, odpowiedzialnie i nie organizuje pracy pozaszkolnej/pozaprzedszkolną ucznia/dziecka z poszanowaniem jego prawa do odpoczynku; nie stara się wykorzystywać w pracy z dzieckiem/ucznem informacji uzyskanych na jego temat od specjalistów i rodziców; nie stara się angażować dzieci/uczniów do kształcenia się, kreatywności i rozwoju myślenia komputacyjnego.
K	o.	Student: kieruje się w działaniach dydaktyczno-wychowawczych dobrem każdego dziecka oraz poczuciem odpowiedzialności za jego postępy dydaktyczne; ma kompetencje niezbędne do systematycznego doskonalenia jakości własnej pracy i skutecznego korzystania z technologii informacyjno-komunikacyjnych; charakteryzuje się wrażliwością etyczną, empatią, otwartością, refleksyjnością oraz postawą prospołeczną i poczuciem odpowiedzialności za własny rozwój zawodowy, integralny rozwój uczniów i podejmowane działania pedagogiczne; jest przygotowany do efektywnego realizowania wyzwań zawodowych; posługuje się normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się przede wszystkim szacunkiem dla godności każdego człowieka; analizuje i ocenia prawidłowość oraz poziom skuteczności własnych działań dydaktycznych, wychowawczych, opiekuńczych i ustala obszary wymagające modyfikacji, ciągłego doskonalenia swojej pracy (tzw. refleksyjny praktyk); projektuje i wdraża działania innowacyjne.
	no.	Student: nie kieruje się w działaniach dydaktyczno-wychowawczych dobrem każdego dziecka oraz poczuciem odpowiedzialności za jego postępy dydaktyczne; nie ma kompetencji do systematycznego doskonalenia jakości własnej pracy i skutecznego korzystania z technologii informacyjno-komunikacyjnych; nie charakteryzuje się wrażliwością etyczną, empatią, otwartością, refleksyjnością oraz postawą prospołeczną i poczuciem odpowiedzialności za własny rozwój zawodowy, integralny rozwój uczniów i podejmowane działania pedagogiczne; nie jest przygotowany do efektywnego realizowania wyzwań zawodowych; nie posługuje się normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się przede wszystkim szacunkiem dla godności każdego człowieka; nie analizuje i nie ocenia prawidłowość oraz poziom skuteczności własnych działań dydaktycznych, wychowawczych, opiekuńczych i nie ustala obszarów wymagających modyfikacji, ciągłego doskonalenia swojej pracy (tzw. refleksyjny praktyk); nie projektuje i nie wdraża działań innowacyjnych.
28. Uwagi:		

